

Àrea 1 Comprensió oral 10 punts [mín. 5 punts]

Exercici 1 3 punts

Tot seguit escoltareu dues vegades un fragment del programa *Solidaris*, de Catalunya Ràdio. Heu de respondre si les afirmacions següents són vertaderes (a) o falses (b).

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

Afirmacions:

1. Les organitzacions humanitàries estan satisfetes per l'alliberament dels presos polítics a Rússia.

- a) Vertader
- b) Fals

2. Arran dels Jocs Olímpics de Sotxi, s'han aconseguit concessions en l'àmbit dels drets humans i del medi ambient, ja que són un projecte personal de Putin que donarà bona imatge a Rússia.

- a) Vertader
- b) Fals

3. Entre els presos polítics més coneguts de Rússia hi ha els centenars de detinguts a la plaça Bolotnaia.

- a) Vertader
- b) Fals

4. El Kremlin persegueix tres grans col·lectius: aquells que lluiten a favor dels drets humans, els homosexuals —en particular, els activistes LGBT—, i els immigrants.

- a) Vertader
- b) Fals

5. La representant de Human Rights Watch demana a la comunitat internacional i, en especial, a la Unió Europea, que vigili que es compleixi la legislació russa un cop acabats els Jocs Olímpics de Sotxi.

- a) Vertader
- b) Fals

Ex. 1	Encerts	5	4	3	2	1	0
	Punts	3	2,25	1,50	1	0,50	0

Exercici 2	7 punts
-------------------	----------------

Tot seguit escoltareu dues vegades un fragment del programa *Calidoscopi*, de La Xarxa. Heu de triar, en cada cas, la resposta correcta.

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

6. La infantesa de Joan Vinyoli...

- a) va ser feliç, amb trasllats primer des de Barcelona a Sant Joan Despí i un posterior retorn a la Ciutat Comtal.
- b) queda marcada per la mort del pare, que els trasllada a Sant Joan Despí, municipi en què viu fins que es posa a treballar a l'editorial Labor, als setze anys.
- c) resulta important, des del punt de vista literari, perquè el paisatge de Santa Coloma de Farnés és la seva primera font d'inspiració.

7. Quines varen ser les seves primeres passes en el món de la literatura?

- a) A partir de la publicació d'unes versions de poemes de Rilke i la coneixença de Carles Riba, es converteix en el traductor de referència dels grans poetes romàntics alemanys a *La Publicitat*.
- b) Comença de manera vacil·lant, amb formació autodidacta, però una frase de Rilke fa que ja no pugui escapar de la poesia.
- c) La poesia de Vinyoli, influïda pel romanticisme alemany i el postsimbolisme, evoluciona progressivament cap a l'àmbit materialista, farcit d'un realisme moral i basat en l'experiència.

8. La primera etapa de l'obra de Vinyoli...

- a) consta de quatre llibres, amb un estil similar, molt treballat formalment i amb llenguatge contingut.
- b) té tant Riba com Rilke com les dues referències imprescindibles, sempre amb una forma de concebre el fet poètic més com un misteri quasireligiós que com un ofici.
- c) es caracteritza per la voluntat de construcció d'una veu lírica personal, amb una poesia canviant.

9. El poemari *Tot és ara i res...*

- a) representa un canvi, perquè abandona el to metafísic que fins aleshores caracteritzava la seva poesia, i col·loca l'home en el centre del seu univers poètic.
- b) inaugura una nova etapa, en la qual la retòrica desapareix de la poesia de Vinyoli.
- c) apareix set anys després del poemari més important d'aquesta etapa, *El Callat*.

10. Els anys de Vallvidrera...

- a) presenten una manca de producció poètica, per causa del seu fràgil estat de salut.
- b) el poeta recorre a la poesia com l'únic mitjà per fer front al pas del temps i a la fragilitat de l'existència.
- c) són uns anys de solitud, d'investigació poètica i de preparació del volum bilingüe, que tradueix José Agustín Goytisolo.

Ex. 2	Encerts	5	4	3	2	1	0
	Punts	7	5,25	3,50	2,33	1,17	0

Àrea 2

Comprensió lectora

10 punts [mín. 5 punts]

Exercici 1

3 punts

Llegiu el text següent i digau si els enunciats que apareixen al final són veritaders (a) o falsos (b).

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

Toni Catany pintava l'univers

Agafaré fua i em llançaré a delirar sobre el meu amic, el fotògraf Toni Catany, que fa un no-res ha partit cop en sec i m'ha deixat una absència fonda i difícil. Record que sempre li deia que estava alabadíssim de tenir en ell un retratista de cambra que m'havia fet fotos des dels llunyaníssims anys seixanta del segle passat fins suara. I aquestes fotos són un tresor perquè ell tenia la saviesa de saber captar les vibracions fondes de les persones i immobilitzar-les en una imatge que copsava l'esperit del retratat a través dels gestos de la seva carn. En Toni havia fet molts de reportatges de «noces, batejos i comunions», i això estic segur que havia estat una escola ben rigorosa i estricta de saber trobar les expressions més justes i planeres per mostrar als protagonistes d'aquests esdeveniments familiars aquests moments memorables. Sí, en Toni sabia caçar al vol les coses memorables. Això no es fa empès per la sort, l'atzar o la casualitat. Per aconseguir la força dels retrats, la bellesa dels nus, la riquesa dels paisatges, la vida de les natures mortes calien moltes de recerques, moltes de proves, moltes de repeticions, moltes hores de feina per arribar a la guspira que ho encenia tot.

Li vaig demanar dues cobertes per a dos dels meus llibres. I ell va encertar a les dues per la línia d'energia que ens unia: l'energia poètica. Record que la coberta d'*Excelsior o el temps escrit*, una natura morta amb tres figues en diferents estats de maduració en primer pla, s'avenia perfectament amb les tres històries que es trunyellaven en el text novel·lesc. I uns peixos de colors, fent voltes i reflectint-se en un joc de miralls de la mateixa aigua, era un excel·lent camí d'entrada a la novel·la *Vertígens*. La darrera cosa que férem plegats era una carta per al restaurant Velòdrom de Barcelona. Era la foto d'un altar profà titulat «Final d'una carta»: una taula tapada per una tela de cotó cru ben païda amb la qual la família Catany collia les

ametles i damunt, al centre, un senalló redó fet de llatra ple de raïm blanc i, a l'esquerra, una magrana que es trobava sobre una carta manuscrita de la qual podies veure la cal·ligrafia. Un fragment del meu *Llefre de tu* ocupava el cornaló dret superior. Quina alegria va tenir d'aquella feina entre domèstica i original!

Toni Catany era un gran sensible i això impregna tota la seva obra, que està feta amb una voluntat poètica d'atènyer sempre un fragment de bellesa. Aquest home viatger va ser un explorador curiós en el món de la fotografia: col·leccionava tècniques i màquines i estava al dia dels darrers descobriments de l'era digital. Adorava la pintura i la seva mirada podia seguir la màxima de Paul Gauguin, que havien fet seva els fotògrafs pictorialistes: «fer visible l'invisible». Sempre va defensar la subjectivitat del punt de vista, de l'enquadrament i de la llibertat del fotògraf enfront de la suposada objectivitat de la càmera. Totes les tècniques que feia servir estaven al servei de la seva creativitat. Sabia que l'ull no sempre és capaç de captar les mil i una visions de la realitat i ell cercava l'expressivitat necessària que li permetés mostrar els misteris i els secrets que s'amaguen rere persones, coses i paisatges.

En la darrera conversa que vàrem tenir per telèfon parlàrem d'un pintor del segle XVII, Juan Fernández, *el Labrador*, un home que feia natures mortes amb raïms. Ell el coneixia i l'admirava. Li vaig dir que el considerava com un germà de l'ànima seu, que amb unes pinzellades invisibles ens donava aquells mons bellíssims que semblaven fotografies. En Toni feia el mateix a l'inrevés: amb les seves clarors, amb els seus enfocaments, amb les seves platinotípies fetes amb sals de platí i de pal·ladi, també pinzellades invisibles, ens donava aquelles imatges d'una poeticitat extraordinària, vivíssima, aquelles fotografies que semblaven pintures. Ell no pretenia fer pintura sinó una altra i alta cosa: aconseguir mostrar totes les possibilitats expressives de la càmera fotogràfica. Parlàrem també de dos llibres que ha deixat inèdits. En un ens fa conèixer les ceràmiques vilafranqueres del pintor Miquel Barceló amb un joc de clarobscur que converteixen l'obra barceloniana en una festa de la imaginació més secreta. En l'altre, Catany fotografia fragments de velles parets llucmajoreres que l'atreien en un homenatge claríssim a un Antoni Tàpies que estimava. Quina casualitat més clara que tres pintors ocupassin la nostra darrera conversa que per a mi a posteriori es convertí en un epitafi: Toni Catany, pintor de bon de veres. No sé si això li agradaria, no sé si és el que toca, però ho veig així, amb molta d'estimació.

Biel Mesquida, *Vilaweb*, 20/10/2013 (Adaptació).

Enunciats:

1. Segurament, allò que caracteritzà Toni Catany fou la capacitat de retratar amb gran precisió l'essència d'allò o d'aquell que fotografiava.
2. La contingència era el motor de la fotografia de Catany, mitjançant la qual arribava a la guspira que ho encenia tot.
3. La portada d'*Excelsior o el temps escrit* no té cap relació amb el contingut del llibre, però és adequada a la història.
4. Les tècniques que Catany emprava formaven part de la investigació del fotògraf de Lluçmajor per anar més enllà de l'aparença.
5. Toni Catany, en la darrera conversa amb Biel Mesquida, afirmà que era germà de l'ànima de Juan Fernández, *el Labrador*, perquè si les pintures d'aquest semblaven fotografies, les de Catany semblaven pintures.

Ex. 1	Encerts	5	4	3	2	1	0
	Punts	3	2,25	1,50	1	0,50	0

Exercici 2

7 punts

Llegiu el text següent i triau, en cada cas, la resposta correcta.

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

Arthur Caravan i la visió pitagòrica de l'univers

La música ha acompanyat la humanitat pràcticament des del principi de la seua història, però no és exclusiva de les persones. Sabem que és present en el món animal i resulta vital per a algunes espècies. Però no només això, hi ha teories que afirmen que tots els elements de l'univers produeixen la seua pròpia música. No és res destrellat: s'ha demostrat que l'espai exterior no és tan silenciós com creïem i que molts cossos celestes emeten sons imperceptibles per a l'oïda humana. Fa deu anys, per exemple, el satèl·lit Chandra de la NASA va detectar un si bemoll 57 octaves per davall del do central d'un piano, que era emès per un forat negre supermassiu. En el segle VII aC, Pitàgores anava molt més lluny i atorgava a la música un paper fonamental en el funcionament de l'univers. No en va s'adjudica al filòsof i matemàtic grec el descobriment dels intervals musicals regulars. En la cosmovisió pitagòrica, els planetes giren al voltant d'una gran bola de foc i cadascun d'ells emet un so diferent. Els que són més a prop de la Terra i es mouen més lentament produeixen notes greus, mentre que els més llunyans i ràpids emeten notes agudes. Els planetes es troben a la mateixa distància entre ells que les notes d'una escala harmònica. D'aquesta manera, el moviment dels astres produeix una música celestial imperceptible per als humans que els pitagòrics anomenaven «l'harmonia de les esferes» i que es correspondria amb el que identifiquem com a silenci.

La cosmovisió pitagòrica estava equivocada, però la ciència es construeix sobre els seus propis errors. Pitàgores i els seus deixebles van ser els primers a concebre els planetes com a formes esfèriques mòbils i algunes de les seues idees han estat desenvolupades de manera més rigorosa molts segles després. La visió d'un univers basat en l'equilibri ha seduït molts pensadors al llarg de la història, des dels clàssics com Plató i Ciceró fins a l'astrònom alemany Johannes Kepler, que al segle XVI va establir un sistema harmoniós de relació entre els cossos celestes basat en l'afinitat musical. Aquest darrer plantejament també ha deixat la seua empremta en la creació artística. L'exemple més conegut és el quadre de Salvador Dalí titulat *L'harmonia de les esferes*, exposat al museu de Figueres dedicat al pintor surrealista. Naturalment, aquest concepte ha tingut també una gran incidència en el món de la música. Als Estats Units existeix la Music of the Spheres Society, dedicada a promoure la música clàssica, la filosofia i la ciència, i són molts els músics, com Ian Brown o Mike Oldfield, que han batejat cançons o discs amb aquesta expressió. Un cas recent i proper és el de «L'harmonia de les esferes» dels alcoians Arthur Caravan, la cançó

que va donar nom a aquesta secció sobre música i ciència, inclosa dins el darrer àlbum del grup, *Atles enharmònic* (autoeditat, 2011).

Aquest disc és un treball replet de conceptes musicals que es fan visibles en el mateix nom de l'àlbum (es parla d'*enharmonia* quan dos sons iguals són percebuts de manera diferent segons el context) i en els títols de les cançons («Majors i menors», «Cadència trencada», «L'interval del diable», etc.). En una entrevista recent per a *La Vanguardia*, el cantant i compositor del grup, Pau Miquel Soler, explicava que aquestes metàfores musicals formen part d'un joc poètic que impregna tot el disc. És dins d'aquest conjunt on el tema «L'harmonia de les esferes» pren el seu màxim significat i barreja els postulats pitagòrics amb la història d'uns «amants cinètics» — els planetes?— que es delecten davant la magnificència d'un tot perfectament equilibrat. Aquest equilibri es trasllada també a la relació entre els instruments de la banda i l'agradable veu de Soler, en una cançó on tots els elements es conjuguen per evocar aquesta música celestial i en la qual l'amor s'expressa amb una idea tan simple com efectiva: un cant que és respost exactament a la mateixa freqüència en un món sense distorsions. La lletra del tema arriba a la seua fi amb una màxima vitalista de difícil discussió que reforça la sensació de joia: «quan la vida viscuda es mor, a la mort se la mata vivint». Si reprenem per un moment la visió pitagòrica d'un cosmos sublim regnat per la proporció, podríem plantejar com a hipòtesi que el cel és un lloc on «L'harmonia de les esferes» d'Arthur Caravan sona en un impecable bucle infinit. Llàstima que la ciència, de vegades tan aixafaguitarres, s'haja encarregat de demostrar que la banda sonora de l'univers avança per altres terrenys menys melòdics.

Felip Pineda, «La banda sonora del cosmos», *Mètode* 20/06/2013: <http://metode.cat/L-harmonia-de-les-esferes/La-banda-sonora-del-cosmos> (Adaptació).

Llegiu el text següent i triau, en cada cas, la resposta correcta.

Preguntes:

6. Com sabem que l'univers produeix la seva pròpia música?
 - a. Perquè el satèl·lit Chandra va descobrir un forat negre supermassiu que emetia un si bemoll.
 - b. Perquè el satèl·lit Chandra va detectar un si bemoll que era emès per un forat negre supermassiu.
 - c. Perquè la NASA ha detectat que tots els forats negres supermassius emeten un si bemoll per sota del do central.

7. Quina relació té Pitàgores amb els intervals musicals regulars?
 - a. Els va equiparar amb els planetes.
 - b. Els va descobrir, mitjançant els sons dels planetes.
 - c. Els va relacionar amb la distància entre els planetes.

8. L'«harmonia de les esferes» pitagòrica...
 - a. és produïda pel moviment dels astres, que resulta molt bell i musical.
 - b. és el silenci.
 - c. és la música celestial que esdevé del moviment dels planetes, perceptible a l'oïda humana.

9. Quin és l'origen del quadre *L'harmonia de les esferes* de Dalí?
 - a. La visió de l'univers basat en l'equilibri ciceronià.
 - b. El sistema de relació entre els cossos celestes que es basa en l'afinitat musical.
 - c. Els conceptes que donen lloc a la Music of the Spheres Society.

10. *Atles enharmònic* és un disc d'Arthur Caravan...
 - a. en el qual els músics nord-americans desenvolupen conceptes musicals fets visibles en el nom de l'àlbum i en el de les cançons.
 - b. que, segons el cantant del grup, es basa en un joc poètic a partir de metàfores musicals.
 - c. en el qual el grup investiga la relació enharmònica entre els títols de les cançons i de l'àlbum.

11. A la cançó «L'harmonia de les esferes»...

- a. els protagonistes són l'equilibri entre els instruments i la preponderància de la veu agradable de Soler.
- b. hi ha un joc amb la magnificència del tot equilibrat de l'univers.
- c. els protagonistes de la història són uns amants cinètics, que es poden identificar amb els planetes.

12. Podem afirmar que la cançó «L'harmonia de les esferes»...

- a. és optimista, perquè acaba amb una proclama vitalista.
- b. és pessimista, perquè amb la mort es reprèn la visió pitagòrica d'un cosmos sublim regnat per la proporció.
- c. segueix les noves tendències de la ciència, que s'han encarregat de demostrar que la banda sonora de l'univers avança per altres terrenys menys melòdics.

Ex. 2	Encerts	7	6	5	4	3	2	1	0
	Punts	7	5,83	4,67	3,50	2,63	1,75	0,88	0

Àrea 3 Domini pràctic del sistema lingüístic 20 punts [mín. 10 punts]

Senyalau, en cada cas, l'opció correcta:

(!) *Escriviu les respostes en el full òptic.*

1. Aquesta situació ha escapat _____ control policial.
 - a) al
 - b) del
 - c) el

2. Les nines no duen abric. Si _____ perhom, no passaran fred.
 - a) els n'hi deixam un
 - b) els en deixam un
 - c) els hi deixam un

3. _____ la decisió, tots varen parlar _____, amb entusiasme.
 - a) Arran de / a l'hora
 - b) Arran de / alhora
 - c) Arrel de / alhora

4. Es preguntava _____ devia servir allò i _____ li ho havien donat.
 - a) per què / per què
 - b) per a què / perquè
 - c) per a què / per què

5. _____ l'actriu estava malalta, es va suspendre la funció.
 - a) Donat que
 - b) Posat que

- c) Com que
6. El final del _____ va ser tan polèmic que el segon va recórrer _____ el dictamen dels jutges.
- a) ral·li / contra
 - b) rallie / Ø
 - c) rally / Ø
7. Elegeix la frase correcta:
- a) Una part de les treballadores malda per cobrar setmanalment.
 - b) Una part de les treballadores malden a cobrar setmanalment.
 - c) Les dues són correctes.
8. Malgrat la distància, la darrera _____ de _____ és el lloc on es decideix la cursa.
- a) curva / el marató novaiorquès
 - b) corba / la marató novaiorquina
 - c) volta / la marató novaiorquesa
9. El professor va enviar per correu electrònic als alumnes l'arxiu _____ el dossier de lectures.
- a) contenint
 - b) que contenia
 - c) continguent
10. Quin d'aquests titulars és més adequat?
- a) L'entrenador, després de la filtració de l'alineació a la premsa abans del partit, cerca al talp.

- b) L'entrenador, després de la filtració de l'aliniació a la premsa abans del partit, cerca l'infiltrat.
- c) L'entrenador, després de la filtració de l'alineació a la premsa abans del partit, cerca l'espia.
11. Anau alerta ____ no fer-vos un tall amb els vidres. No és cap _____.
- a) en / suggerència
- b) de / suggerència
- c) a / suggeriment
12. Quina sèrie de verbs derivats és correcta?
- a) passejar / vernissar / emfasitzar
- b) planar / agrir / deïficar
- c) ennuegar / endollar / arreconar
13. El _____ i el _____ són ocells comuns a Mallorca.
- a) coa-roja / busqueret
- b) coaroja / busqueret
- c) coa roja / buscaret
14. La substitució del _____ per l'euro no va _____ la població grega, però va ser l'inici de la crisi en aquell país.
- a) drakma / atribular
- b) dracma / atribolar
- c) drakma / atribolar
15. Aquesta feina ens ha fet _____.

- a) sortir el fetge
- b) suar la fel
- c) suar tinta xinesa

16. Davant les protestes de la ministra francesa d'igualtat, _____.
- a) l'homòloga espanyola va assegurar que la reforma de la llei de l'avort contemplava aquests casos
 - b) l'homòloga espanyola va assegurar que la reforma de la llei de l'avortament contemplava aquests casos
 - c) l'homòloga espanyola va replicar que la reforma de la llei d'abortió preveia aquests casos
17. Quina d'aquestes frases és correcta?
- a) Les pluges no han fet massa mal als conreus i els pagesos continuen amb els treballs de recol·lecció de manera normal per tota Mallorca.
 - b) Les pluges no han fet tant de mal als conreus i els agricultors continuen amb les feines de recol·lecció de manera normal per tota Mallorca.
 - c) Les pluges no han fet gaire mal als conreus i els pagesos continuen amb les feines de recol·lecció de manera normal per tot Mallorca.
18. El _____ dedica la seva tesi al _____ Liberal.
- a) doctorand / Trienni
 - b) doctorant / Trienni
 - c) doctorand / Trieni
19. _____ aquest tema, hauríem de decidir una solució _____.
- a) En quant a / el més abans
 - b) Referent a / el més aviat possible
 - c) Pel que fa a / com més aviat millor
20. Si _____ a temps, la situació no _____ tan dolenta.

- a) hagués vingut / hagués estat
- b) hagués vingut / hauria estat
- c) vingués / hagués estat

21. Quina és la frase correcta?

- a) Aquí, de raïm, se n'ha cultivat sempre, i és la base de l'economia comarcal.
- b) Aquí el raïm s'ha cultivat sempre, essent la base de l'economia comarcal.
- c) Totes dues ho són.

22. La directora va baixar a felicitar els treballadors. _____, quan _____ el discurs va anunciar el tancament de la fàbrica.

- a) Nogensmenys / cloïa
- b) No obstant / cloïa
- c) Adés / cloïa

23. _____ fos un problema _____ greu, seria graciós.

- a) Sinó / tant
- b) Si no / tant
- c) Si no / tan

24. El coixí de seguretat l'ha atrapada al cotxe, però ara _____ treuen. Tot haurà estat un ensurt.

- a) l'en
- b) li'n
- c) la'n

25. El director _____ que és _____ seva prendre la decisió final sobre el tema.

- a) argüeix / prerogativa

- b) argueix / prerrogativa
c) argüeix / prerrogativa
26. La peça _____ la seva capacitat d'_____.
- a) reflexava / improvisació
b) reflectia / improvitació
c) reflectia / improvisació
27. _____ es manifesta mitjançant la febre, la tos no productiva, rinitis i símptomes _____ (com ara miàlgia, o mal de cap).
- a) La pneumònia vírica / sistèmics
b) La neumonia vírica / sistèmiques
c) La pneumonia vírica / sistèmics
28. _____ dels cans que venen en aquesta botiga són indiscutibles.
- a) Els pedigrins
b) Els pedigrís
c) Els pedigrí
29. _____ és una malaltia molt _____ a l'Àfrica, va assegurar la portaveu de Metges sense Fronteres.
- a) La còlera / estesa
b) El còlera / extessa
c) El còlera / estesa
30. Quina frase és preferible?
- a) No varen subastar el prototip de transiberià perquè dubtaven de si era l'autèntic. Va ser un error, perquè l'era.

- b) No varen subhastar el prototip de transsiberià, perquè dubtaven de si era l'autèntic. Va ser un error, perquè l'era.
- c) No van subhastar el prototipus de transiberià, perquè dubtaven de si era l'autèntic. Va ser un error, perquè ho era.

31. La meua actuació, _____ podeu trobar defectes, va ser honesta.

- a) en què hi
- b) de què
- c) en la qual

32. Dmitri Xostakóvitx va _____ la setena simfonia, *Leningrad*, el 1941. La seva popularitat des d'aleshores _____ en el fet que es considera un símbol contra el totalitarisme.

- a) compondre / ha rabut
- b) compondre / ha ragut
- c) compondre / ha raüt

Encerts	32	31	30	29	28	27	26	25	
Punts	20	19,23	18,46	17,69	16,92	16,15	15,38	14,62	
Encerts	24	23	22	21	20	19	18	17	
Punts	13,85	13,08	12,31	11,54	10,77	10	9,47	8,95	
Encerts	16	15	14	13	12	11	10	9	
Punts	8,42	7,89	7,37	6,84	6,32	5,79	5,26	4,74	
Encerts	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Punts	4,21	3,68	3,16	2,63	2,11	1,58	1,05	0,53	0

Resumiu el text següent. (El text té 599 paraules)

Una postal interceptada per la Stasi arriba al seu destinatari 44 anys després

Gairebé cinc dècades després que un estudiant de 18 anys de la desapareguda República Democràtica d'Alemanya (RDA) enviés una postal a un programa de ràdio d'Alemanya Occidental, la missiva ha arribat a la seva destinació. L'autor va descobrir-la entre les actes que la Stasi, l'instrument de repressió de l'RDA contra ciutadans crítics amb el sistema, va redactar sobre ell.

La història ha estat difosa per l'emissora de ràdio regional del Saarland, a l'oest alemany, on ha arribat la postal adreçada al programa de música *Europawelle Saar*, amb la qual Günter Zettl volia participar en un concurs que demanava el títol d'una cançó de The Creation, el seu grup preferit.

«Mala sort», va pensar l'any 1969 quan va escoltar que el seu nom no era entre els guanyadors. «Ni en somnis hauria imaginat que el Ministeri de la Seguretat Nacional es podria ocupar de coses tan banals com la meva postal», apuntà Zettl. Igual que els seus amics, estava enganxat a la música pop que escoltava gràcies al fet que la ràdio d'ona mitjana captava els programes d'Alemanya Occidental, sense preocupar-se que estigués mal vist pel règim i que el seu pare, compromès comunista, el renyés més d'una vegada.

Zettl va tenir constància que havia estat espia, com milers d'habitants d'Alemanya Oriental, quan el 2010 va decidir acudir als arxius de la Stasi. Hi havia fins a 60 pàgines amb el seu nom, entre les quals, la postal que va enviar al programa de ràdio, que decidí tornar a posar a la bústia. Però Zettl no vol reinventar la seva biografia. No era un opositor al règim, no tenia res a veure amb la política i tampoc no era valent. De fet, per il·lustrar-ho, va declarar que, llegint les actes de la Stasi, recordà un incident juvenil molt ximple que tingué amb la policia i com aquesta li va oferir, per evitar que fos considerat opositor al règim i per demostrar la seva lleialtat a l'RDA, que informés sobre els seus amics i companys d'escola, què feien, amb qui es reunien o quines ràdios escoltaven.

En les actes guardades en els arxius de la policia política de l'Alemanya Oriental està narrada la seva vida amb tot luxe de detalls. En les eleccions de 1976 no va votar i aquest fet va complicar la seva carrera: va ser acomiadat de l'escola on treballava com a professor, acusat de no ensenyar l'ideari comunista als alumnes i, amb aquesta taca en el currículum, va passar mesos sense feina. El 1983, sis anys després de sol·licitar-ho, va ser autoritzat a viatjar a Alemanya Occidental i va començar una nova vida a França, a la

República Federal d'Alemanya i a Espanya. El 2010 va decidir visitar els arxius de la Stasi i va comprovar el nom de les persones que van informar sobre ell a la policia política, com aquesta va anotar cadascun dels seus passos i com va seguir sent observat, fins i tot després de traslladar-se a l'altra banda de la frontera. Entre els papers, va trobar la postal i va decidir enviar-la a la ràdio amb una nota: «Quin país l'RDA, avui sovint idealitzat».

Tot i que el programa fa 40 anys que es va deixar d'emetre, l'emissora va assegurar que lliurarà a Zettl, amb 44 anys de retard, el premi al qual mai no va poder aspirar quan la seva postal va ser interceptada pels serveis d'intel·ligència. «És un petit document de la història alemanya», van afegir.

Agències, Ara Balears, 12 de gener de 2014 (Adaptació).

Exercici 2

10 punts

Comentari de text

A continuació teniu un fragment d'un text. Llegiu-lo i comentau-ne els aspectes següents:

- Tipus de text
- Tema
- Estructura
- Comentari estilístic

[El comentari ha de ser un text expositiu. No s'accepten esquemes.]

Nobel polèmic

Bon punt l'Acadèmia sueca va anunciar que el Premi Nobel de Literatura d'enguany s'atorgava a l'escriptor xinès Mo Yan, un reguitzell de veus crítiques i dissensions va omplir les pàgines dels diaris, les agències de notícies i els espais audiovisuals. No pas els estrangers, ans els nadius xinesos, van ser els protagonistes d'opinions molt discordants, totes basades en el fet que el senyor Mo Yan sempre ha participat de la dogmàtica comunista-dictatorial del seu país, mai no ha aixecat la veu en contra de la nul·la llibertat d'expressió de la seva vasta terra, i tothora ha callat quan hauria pogut, o hagut, d'expressar-se en contra del règim: aquí tenim, per exemple, el cas del premi Nobel de la Pau de 2010, Liu Xiaobo, empresonat, que encara no ha pogut ni tan sols traslladar-se a Estocolm —no n'hauria tornat, probablement— per recollir el guardó: Mo Yan diu que no s'hi fica.

Contra tals discordances, els defensors d'aquest escriptor, i de la literatura en general, han elevat un argument que no deixa de posseir plena justícia: el Premi Nobel se li ha atorgat per la seva literatura, no per les seves idees polítiques. L'argument és d'una solidesa plausible, en el sentit lat de la paraula, i no en el sentit que Josep Pla li atorga massa generosament: vull dir que una idea així pot ser aplaudida. Si els premis Nobel de Literatura —o, senzillament, la fama, la glòria o els llores— es concedissin per les idees polítiques, una pila d'escriptors mai no l'haurien rebut —com el Thomas Mann de les *Consideracions d'un apolític*, o Knut Hamsun, que no és dolent—, i una altra pila no haurien estat mai lloats pels lectors i la crítica: Céline i Ernst Jünger, entre una colla, i potser Proust i tot, encara que va ser *dreyfusard*.

Sembla mentida que veus tan autoritzades d'aquí i d'arreu del món no hagin parat esment justament en la cosa que importa: és a dir, si Mo Yan és un bon escriptor, o no. Ara, naturalment, topem amb la qüestió de les traduccions, perquè és sabut que la llengua xinesa funciona a base d'uns ideogrames que no hi ha qui els entengui, i que reflecteixen un món que, en realitat, no té res a veure amb el nostre, occidental. Però hi ha coses, en un llibre, que sempre delaten la categoria d'un escriptor: no podem parlar, en aquest cas, ni de l'eufonia de la prosa, ni de la prosòdia, ni del bell caràcter dels períodes ni de la composició de les frases i els paràgrafs; però, agafat a l'engròs, tot llibre demostra, baldament hagi estat traduït del *xi* (que no vaig sentir un dia, a la ràdio catalana, parlar d'un *xi* que acompanyava al *pià* una cantant *soprà?*), si l'autor és persona molt entesa en la composició literària, o poc, o gens.

El nostre parer —ho diem arran de la publicació del llibre *Canvis*, traducció de Carles Prado-Fonts, Barcelona, Edicions 62, 2012— és que Mo Yan és un escriptor petit, menut, quasi invisible. *Canvis* figura que parla de les transformacions socials i polítiques a les últimes dècades, a la Xina, les dècades que ja ha viscut l'autor del llibre. Potser la idea, la voluntat i el sentiment eren aquests, però Yan no arriba ni a narrar com cal la seva infància i joventut, passa molt per damunt episodis importantíssims de la història de la Xina dels últims decennis, com el maoisme, i només frega, porugament, la qüestió de la manca de llibertats al seu país. És un llibre carregat d'ingenuïtat —també en el sentit que ho deia Schiller, és a dir, sense tradició literària culta al seu darrere, ni oriental ni occidental—, potser ple de bona fe, però, sobretot, d'ineptitud i de manca d'ofici. La història de la pilota de ping-pong és ridícula; l'episodi dels dos camions «bessons» és ximple; l'apologia dels diners (pàg. 103 i següents) és pueril i enganyosa. La successió dels capítols és arbitrària, inversemblant, il·lògica. El llibre, en summa, és quasi res.

No per les seves idees polítiques és legítim clamar al cel arran d'aquest premi Nobel; és pel fet que Mo Yan, almenys en aquest llibre d'avui, demostra ser un dels pitjors escriptors que mai s'hagin traduït a llengües europees del país de la Gran Muralla.

Llovet, Jordi, «Marginàlia», *El País*, 20 de desembre de 2012 (Adaptació).

Exercici 3

20 punts

Sou el director d'una institució d'educació d'adults i us acaben de concedir un premi d'excel·lència educativa d'àmbit europeu. Escriu el discurs que fareu a la cerimònia (250-300 paraules).

- Si el cos té 230 paraules o menys, no es corregirà.

Àrea 5 Expressió oral 25 punts [mín. 12,5 punts]

SUPÒSIT 1

Exercici 1

Presentació de l'examinand

[-----]

Exercici 2 5 punts

Lectura en veu alta

Entre vímets i joncs

Coves, cabassos, paneres, senalles, sàrries o arganells són només alguns dels objectes que s'elaboraven en el taller d'un cisteller. En la confecció de cada un d'aquests atuells de fibra, l'artesà havia de demostrar la seva destresa entreteixint tiges, principalment de vímets, però també de canyes fines, joncs, palmes o fulles de garballó; tot materials flexibles d'origen vegetal i fàcils de treballar que es trobaven en el seu entorn natural. Ara bé, la confecció era el darrer pas d'un procés que començava molt abans, ja que sovint, el cisteller també s'ocupava de la recol·lecció de les matèries primeres. Fins no fa tant, per exemple, el mateix artesà tenia cura de plantar les vimeteres i de fer-ne el seguiment fins que estaven preparades per collir-les. Llavors s'assecaven al sol o a l'ombra i es pelaven segons les tonalitats de la tija que es volguessin aconseguir.

Per a la recol·lecció de vímets calien eines com el falçó (una falç petita), el partidor i estaques per arreplegar la canya. Les tisores i els ganivets també eren necessaris per tallar la palma o les fulles del garballó, en cas que s'optés per altres tipus de vegetals. Un cop adobada la matèria primera, les agulles, els pentinadors i les pues ajudaven a entreteixir les fibres. Els cistells i els paners es començaven

per baix, d'on sortien els muntants sobre els quals es començava a construir la peça fins que adquiria la mida desitjada. Llavors, només feia falta afegir-hi la vora i les anses. Si bé ja fa anys que el plàstic ha substituït molts dels objectes que elaborava el cisteller, les fires artesanals i els cursos de cistelleria asseguren la conservació d'aquest ofici tradicional.

GRACIÀ, Oriol, *Sàpiens*, 5 de gener de 2012 (adaptació)

Exercici 3

15 punts

Intervenció individual

Un programa de ràdio discuteix els plans de construir un centre comercial en un barri antic de la ciutat, amb construccions tradicionals i amb una densitat poblacional baixa. Després del debat, telefonau com a oients per expressar la vostra opinió.

Examinand A: Hi està en contra. Exposau els avantatges de mantenir la zona tal com està i evitar-ne canvis tan substancials.

Examinand B: Hi estau a favor. Pensau que és una gran iniciativa que dinamitzarà el barri i la ciutat.

Exercici 4

5 punts

Situació comunicativa. Exercici d'interacció

Participau en un debat en un programa de televisió seriós entorn de l'ensenyament segregat i l'ensenyament mixt.

Examinand A: estau a favor de l'ensenyament segregat i defensau els avantatges acadèmics que suposa per als alumnes.

Examinand B: estau a favor de l'ensenyament mixt i defensau els beneficis de l'educació en l'entorn d'aquest tipus de centres.

Àrea 4 Expressió oral 25 punts [mín. 12,5 punts]

SUPÒSIT 2

Exercici 1

Presentació de l'examinand

[-----]

Exercici 2 5 punts

Lectura en veu alta

La radio del cotxe va informar de les retencions que hi havia a l'autopista, en els mateixos trams de cada diumenge, i just en aquell moment en Jan, l'home que conduïa, va començar a frenar. La Marina, la dona que seia al seu costat, havia tancat els ulls feia una estona i havia repenjat el cap al respatllet per descansar, però no havia arribat a adormir-se, i quan va notar que el cotxe s'aturava va obrir els ulls de nou. El sol de la tarda, que queia de biaix i entrava per la seva finestra amb tota la intensitat d'un canó de llum, la va encegar. Es va posar la mà davant dels ulls, fent visera, i va observar el panorama que s'estenia al seu davant. El lloc on s'havien hagut d'aturar es trobava en una zona alta de l'autopista, a l'inici del pendent d'una vall, i des d'on eren tenien una visió privilegiada de la interminable corrua. Podien contemplar la prolongació de les tres fileres de cotxes fins on arribava la vista, quietes o movent-se molt lentament, brillant sota el sol com espurnes d'una llarga metxa i amb els llums vermells dels frens fent pampallugues a cada moment.

—Ja t'ho he dit, que trobaríem cua, com sempre. Hem marxat massa d'hora, ens hauríem d'haver esperat fins al vespre —va dir asprament la Marina. Per les finestres obertes hi passava una mica d'aire i li refrescava amb suavitat els cabells llargs, la pell colrada.

Puntí, Jordi. "Madeleine Stowe". *Pell d'armadillo*. Barcelona: La butxaca, 2008 (adaptació)

Exercici 3

15 punts

Intervenció individual

Participau en un programa de ràdio que discuteix sobre la desaparició dels oficis tradicionals.

Examinand A: parlau dels avantatges de l'artesania i reclameu accions i iniciatives per promocionar-la, ja siguin populars, de la iniciativa privada o públiques.

Examinand B: parlau dels avantatges de la mecanització i dels productes industrials i reclameu accions i iniciatives per impulsar la industrialització de l'illa.

Exercici 4

5 punts

Situació comunicativa. Exercici d'interacció

S'ha organitzat una taula rodona per parlar sobre la necessitat de modernitzar les orquestres de música clàssica.

Examinand A: Defensau que cal canviar la presentació i el repertori de les orquestres per tal de connectar-les amb els temps actuals.

Examinand B: Defensau que les orquestres s'han de mantenir com ara i el que s'ha de fer és potenciar l'educació de la música.

Àrea 4 Expressió oral 25 punts [mín. 12,5 punts]

SUPÒSIT 3

Exercici 1

Presentació de l'examinand

[-----]

Exercici 2 5 punts

Lectura en veu alta

“El jove que una vegada, anys enrere, va aconseguir l'èxit fugaç com a escriptor es frega les mans ensabonades sota el raig d'aigua per esclarir-les, i observa com les restes escrostonades de brutícia, ara líquida i negra, van desapareixent. Després aparta les mans de sota l'aigua i es mira les ungles, fastiguejat: un dia més comprova que no hi ha manera de fer manxar aquella ronya (una barreja de pols de ferro i rovell) que d'ençà que va començar a la fabrica s'obstina a niar, paràsita, sota les ungles. Tanca l'aixeta, alça la vista i, mentre s'eixuga les mans sota l'assegador enrogallat, veu reflectit el seu rostre al mirall: té les conques dels ulls com enfosquides per la pressió de les ulleres que du per treballar, i els rínxols dels cabells (fa uns quants anys, en un deliri d'èxit, tenyits d'un ros fosforescent) s'entortolliguen cada cop més crespats i agafen un aspecte de fòssil lleganyós. Com que encara fa poc temps que treballa a la fabrica (tres setmanes, d'ençà que el seu oncle li va aconseguir la feina) i no s'ha acostumat a la nova vida, cada dia que passa, quan aquesta imatge apareix repetida als diversos miralls que freqüenta (a les dutxes de la feina, a la cabra de bany de la pensió, aquí al lavabo del bar), l'excriptor jove no pot evitar de pensar en el que va deixar enrere, i sent un rampell de nostàlgia barata, mig fingida, pel que en el fons no va ser més que una cadena de fracassos”

PUNTÍ, Jordi. “Madeleine Stowe”. *Pell d'armadillo*. Barcelona: La butxaca, 2008 (adaptació)

Exercici 3

15 punts

Intervenció individual

Participau en un debat en un programa de televisió seriós entorn de la situació actual de la cultura.

Examinand A: proposau que la cultura ha de ser fomentada per la iniciativa pública i, per tant, s'han d'augmentar les subvencions.

Examinand B: estau a favor que la cultura ha de basar-se en el mecenatge i la iniciativa privada. Proposau mesures per millorar-ne el finançament.

Exercici 4

5 punts

Situació comunicativa. Exercici d'interacció

Hi ha hagut canvis i també propostes d'augment i disminució de la velocitat en les carreteres. Participau en un debat radiofònic sobre aquest fet.

Examinand A: estau a favor d'una reducció de la velocitat màxima en les carreteres. Trobau que els beneficis de disminuir-la superen qualsevol inconvenient que pugui provocar.

Examinand B: estau a favor d'augmentar la velocitat màxima en les carreteres. Pensau que els avantatges que suposaria compensen qualsevol risc.

C2 - SOLUCIONARI - GENER 2014

Àrea 1	Comprensió oral	10 punts [mín. 5 punts]
---------------	------------------------	--------------------------------

Exercici 1	3 punts
-------------------	----------------

1. a – 2. b – 3. b – 4. a – 5. b

Exercici 2	7 punts
-------------------	----------------

6. c – 7. b – 8. c – 9. a – 10. b

Àrea 2	Comprensió lectora	10 punts [mín. 5 punts]
---------------	---------------------------	--------------------------------

Exercici 1	3 punts
-------------------	----------------

1. a – 2. b – 3. b – 4. a – 5. b

Exercici 2	7 punts
-------------------	----------------

6. b – 7. c – 8. b – 9. b – 10. b – 11. c – 12. a

Àrea 3	Domini pràctic del sistema lingüístic	20 punts [mín. 10 punts]
---------------	--	---------------------------------

1. b – 2. b – 3. b – 4. c – 5. c – 6. a – 7. a – 8. c – 9. b – 10. c – 11. c – 12. b –
13. a – 14. b – 15. b – 16. c – 17. c – 18. a – 19. c – 20. b – 21. a – 22. a – 23. c
– 24. c – 25. c – 26. c – 27. a – 28. b – 29. c – 30. b – 31. c – 32. b